

تأثیر بازی درمانی بر حافظه کوتاه-مدت دیداری و انعطاف-پذیری شناختی کودکان مبتلا به اختلال نارسایی-توجه/بیش-فعالی

حوا رسولی خشکرودی*، عباسعلی حسین خانزاده، مریم کوشا،

1395-11-30

اختلال نارسایی-توجه/بیش-فعالی یکی از رایج-ترین اختلال-های روان-شناختی دوران کودکی است که بیشترین تعداد مراجعان روانشناسان کودک و روانپزشکان را تشکیل می-دهند. به طور کلی با توجه به اهمیت مداخله موثر در این زمینه، پژوهش حاضر با هدف بررسی مقایسه اثربخشی بازی-درمانی بر انعطاف-پذیری و حافظه کوتاه-مدت دیداری در کودکان مبتلا به اختلال نارسایی-توجه/بیش-فعالی انجام شد. این پژوهش از نظر روش-شناسی، یک مطالعه شبه-آزمایشی با طرح پیش-آزمون-پس-آزمون با یک گروه آزمایش و یک گروه کنترل است. جامعه آماری در این پژوهش شامل تمامی کودکان مبتلا به اختلال نارسایی-توجه/بیش-فعالی مراجعه کننده به مراکز روانپزشکی در شهر رشت در سال 1394 بودند که تحت درمان دارویی قرار داشتند، که تعداد 30 نفر از آنها با روش نمونه-گیری تصادفی و بر حسب شرایط ورود به پژوهش انتخاب و در دو گروه آزمایش و گروه کنترل جایدهی شدند. برای جمع-آوری داده-ها در این پژوهش از مقیاس نشانه-های مطرح شده توسط انجمن روانپزشکی آمریکا (2013)، استروپ ساده (1935) و آزمون آندره-ری (1942) استفاده شد. در این پژوهش برنامه بازی-درمانی، در طی 10 جلسه به گروه آزمایش آموزش داده شد، در حالی-که گروه کنترل، آموزشی در این زمینه دریافت نکردند. تحلیل داده-های پژوهش حاضر نشان داد که در مرحله پس-آزمون بین گروه-های آزمایش و کنترل از نظر میزان بهبودی انعطاف-پذیری شناختی و حافظه کوتاه-مدت دیداری تفاوت معنی-داری وجود دارد. نتایج نشان داد روش بازی-درمانی باعث بهبود در انعطاف-پذیری شناختی و حافظه کوتاه-مدت دیداری در کودکان دارای اختلال نارسایی-توجه/بیش-فعالی شده است (01/0p).

-کلمات کلیدی : بازی-درمانی، انعطاف-پذیری شناختی، حافظه کوتاه-مدت دیداری، اختلال نارسایی توجه/بیش-فعالی.